

DELAVSKA POLITIKA

IZHAJA DVAKRAT TEDENSKO, OB SREDAH IN SOBOTAH

Naročnina v Jugoslaviji znaša mesečno Din 10.—, v inozemstvu mesečno Din 15.—. — Uredništvo in uprava: Maribor, Ruška cesta 5, poštni predal 22, telefon 2326. Čekovni račun št. 14335. — Podružnice: Ljubljana, Delavska zbornica — Celje, Delavska zbornica — Trbovlje, Delavski dom — Jesenice, Delavski dom. — Rokopisi se ne vračajo. — Ne frankirana pisma se ne sprejemajo. — Mali oglasi trgov. značaja vsaka beseda Din 1.—, mali oglasi, ki služijo v socialne namene delavstvu in nameščencem, vsaka beseda Din 0.50

Štev. 12 * Maribor, sreda, dne 9. februarja 1938 * Leto XIII

Propadanje politične morale

posledica pomanjkanja demokracije

Ciniki pravijo, da politične morale ni. Toda ne samo ciniki, ampak tudi oblastneži, bodisi politični ali gospodarski, ki imajo sicer svojo »interesno moralo«, v praksi pa ne priznavajo nobene morale, čeprav imajo besedo moralo ob vsaki priliki na jeziku.

Kaj je morala, je pravzaprav težko povedati. O mednarodni politiki že par let trdijo, da v njej ni več morale. Nič več ne veljajo mednarodne pogodbe in nekaterim narodom je postalo vojskovanje in klanje med narodi in gospodstvo nad drugimi narodi najvišja morala. To je seveda tudi po naši misli nemoralno in nemoralno tudi od onih, ki bi z odkrito demokracijo moralo lahko uveljavili, pa resno niti z mzincom ne ganejo zanjo.

In morala v družbi, v državi?

V mednarodni politiki je moralno, če veljajo pogodbe in si države ne delajo med seboj krivic. V človeški družbi in državi mora biti nekaj podobnega, ker bi se sicer dejstvo ne označevalo z besedo morala. Morala v družbi in državi je po naših pojmih dvojna, npravstvena in socialnopolitična. Prva se razvija s kulturno stopnjo, druga z gospodarstvom. Torej ni vedno enaka. Cilj pa je končno isti, ker imata obe morali namen urejevati v družbi in državi dve važni vprašanji. Etična morala urejuje družabno etično stran človeka v življenju, socialnopolitična pa socialno (gospodarsko in politično) enakopravnost. O pravi morali bi torej mogli govoriti šele takrat, če se izpolnjujeta ti dve nje nalogi. Dokler pa te morale ni in niti ne volje, da bi se uveljavila, so vse besede o enakosti ljudi in o socialnem sočutju ob stremljenju, da se narod oropa vpliva na javno življenje, prazne jezuitske fraze, ki v bistvu niso nič drugega kakor »interesna morala« gospodujočih. Z njo zvbijajo v svoje mreže naivneže in podkupljive elemente ter hlinijo nevednežem dobrotnike, ki so baje dobili svetost oblasti od nekje.

Skoraj v vsej politični javnosti v Evropi se vrši ljut boj za »interesno moralo«, ki ni prav nič moralna. Narod in narodova volja, vse je nič. Voditelji rešujejo narode in kakor vidimo, povsod najprej kapitaliste, ali kakor lepše pravijo gospodarstvo. In ko so rešili kapitaliste, diktirajo delavstvu in narodu, kako se mora vesti, da ne sme zahtevati boljših plač, da ne sme jesti, kar bi hotel, da nima besede v javnih vprašanjih zakaj; če stegne jezik, ga »moralni« politik zapre.

V teh »moralnih« razmerah je zlasti nemoralno, da »moralisti« iščejo predvsem kupljive elemente. Ti elemente se namreč zaletajo vedno tam, kjer je upanje na dobiček. Od tam vrše potem špijonažo, tožarijo, obrekujejo in opravljajo druge, da si s tem osigurajo svoj položaj, neglede na to, da se veliki večini naroda gode krivice.

»Interesna morala« pa ima še eno prav veliko neetično lastnost. Ob vladanju te morale se hoče vplesti tudi vse poštene elemente k sodelovanju v duhu »interesne morale«. To se vrši na dva načina. Ali se os-

Fašizem in vojska v Nemčiji

Tajni državni svet, v katerem ima tudi generaliteta vpliv in besedo

Nesoglasje med vojaško generaliteto in nacionalno socialistično stranko je Hitler rešil s tem, da je sebe imenoval za vrhovnega poveljnika vojske, dosedanje vidnejše generale pa poslal v pokoj. Umaknil se je zlasti vojni minister maršal Blomberg in italjski general Fritsch. Obenem pa je imenoval Hitler pruskega ministrskega predsednika Hermana Göringa za maršala. S tem je Göring dosegel najvišjo čast v vojski, ostane pa še dalje minister. Za poveljnika vojske na kopnem je imenovan general Brauchitsch, v poveljstvo pa državni podtajnik general Keitel. Iz-

premembe in premestitve se izvrše tudi v ostali vojski.

Hitler je prevzel tudi vodstvo zunanje politike. Dosedanji zunanji minister dr. Neurath je postal predsednik tajnega državnega sveta, londonski poslanik Ribentrop pa zunanji minister. Hitler bo odslej vodil sam zunanjo politiko ter mu bo dodeljen tajni državni svet, v katerem so Ribentrop, Göring, Hess, Göbbels, Lammers, Brauchitsch, Röder in Keitel. Izmenjanje so tudi osebe v diplomatski službi v Rimu, Tokiju, na Dunaju in Salamanci.

Ta revolucija ima namen, dati režimu svobodne roke. Obenem pa

izvesti gospodarsko diktaturo v svrhu izvršitve Göringove štriletke.

Nekateri listi so trdili, da se je armada sedaj podredila nacistični stranki in njenemu vodstvu. Ako bi bilo to res, bi ne bilo treba tajnega državnega sveta, v katerem ima armada svojo besedo, ampak bi Hitler odločal sam.

Nova Nemčija bistveno ne more izpremeniti svoje politike. Rušiti noče sicer svojih zunanjepolitičnih zvez, rada bi se pa sporazumela z Anglijo in Francijo. Tako menijo listi.

Francoski zarotniški proces

Preiskava kopiči zločine in množi število krivcev

Francoska zarotniška afera Csa-ra ali Cagouardov bo največji proces v Franciji, ki bo razkril delovanje nevarne zarotniške organizacije proti republiki. Po pravici pričakujemo, da bo ta proces razkril zločine in največje podlosti reakcije, ki so bili naperjeni proti republikanski formi države. Delovanje te organiz. doma in sodelovanje z inozemsko špijonažo nasprotuje vsakršni politični morali.

V tem procesu se bo govorilo o umoru bratov Rosselli, o bombnem atentatu v Parizu, ki so ga podtikali komunistom in o mnogih zavrtnih

umorih, ki so po političnih in dejanskih razlogih v zvezi s to mračnjaško družbo, ki je tudi dobivala po raznih agentih orožje in najbrže tudi denar iz Nemčije in Italije in od drugod.

V procesu bo okoli sto obtožencev, ki jih bo branilo 150 odvetnikov in zaslišanih bo več sto prič.

Obravnava, ki še ni določena, bo trajala najmanj tri mesece in se bo vršila, ker ni dovolj prostora v sodni dvorani, v gledališču Trocadéro.

Reakcija bo ta proces skušala izrabiti v politične namene in bo oblast zaradi tega ukrenila posebne varnostne mere.

Strahotna bilanca japonsko-kitajske vojne

Japonci — 20.000 mrtvih

Na vprašanje nekega poslanca v tokijskem parlamentu je odgovoril japonski vojni minister, da je v bojih na Kitajskem padlo doslej 20.000 japonskih vojakov. V resnici pa bodo žrtve še številnejše, ker je v vojni že v navadi, da se s strani prizadetih navajajo manjše izgube, kot pa se pokažejo ob njenem zaključku.

Japonski narod plačuje blazno početje svoje generalitete ne samo s krvjo in mesom, ampak tudi v denarju. Za kritje vojnih izdatkov v letu 1938-39 zahteva japonski vojni minister 175 milijonov funtov šterlingov (4,2 milijard dinarjev) in za oboroževanje na morju 58 milijonov funtov šterlingov (1,4 milijard dinarjev). Ako bo japonski narod zmogel tako ogromne izdatke je drugo vprašanje.

nuje lastna špijonažna služba, ali pa se poslužuje javnih organov, da iščejo in vabijo ovaduhe ter organizirajo špijonažo preko moralnih mej, čeprav so tu zakoni, ki te meje določajo. Te razmere so povsem slične špijonaži v mednarodni politiki in je zlo, ki bi ga bilo treba predvsem izkoreniniti.

Ta kuga se širi. Brezvestno je, da se demokracija obotavlja, napraviti konec temu strašnemu moralnemu propadanju.

To velja za mednarodno politiko in pa za dežele, kjer propada ta javna morala.

Zdi se, da bo vojna tudi na Japonskem izzvala velike socialne pretrese, ki so najna posledica izmозgavanja ljudstva in da bo generaliteta dosegla nasprotno od tega, kar si je stavila za cilj.

Kaj je z Društvom narodov?

Po zaključku stote seje

Jubilejna seja Društva narodov je bila manifestacija za društvo. Zlasti so svoje stališče poudarile Anglija, Francija in Rusija.

Male države so s poslovanjem Društva narodov nezadovoljne ter žele, da jim nudi Društvo narodov res zaščito proti vsakemu napadalcu v zmislu člena 16. pogodbe.

Načelo ohranitve Društva narodov je na tej seji pravzaprav triumfiralo.

Velesile so mnenja, da so morda potrebne reforme pri Društvu narodov, vendar je neugoden trenutek, da bi se razpravljalo o reformi. Vse države žele, da dobi Društvo narodov univerzalnost, to je, da postane splošno, nudi zaščito vsem državam in sporazumno z vsemi državami, torej, da bodi orodje miru. Sedanje razmere v mednarodni politiki so pa kritične, zaostrene. To krizo je treba rešiti najprej; hočejo jo rešiti velesile same s svojimi diplomatskimi posredovanji in ukrepi.

Sklepanje o reformi Društva na-

Mednarodna delavska vprašanja

na konferenci dela 1939

Upravni svet mednarodnega urada dela je imel te dni v Ženevi sejo. Udeležil se je tudi minister Cvetković. Za delavstvo s. Krekič.

Na seji je bil izvoljen desetčlanski pripravljalni odbor za svetovno tekstilno konferenco v Vašingtonu.

Na konferenci 1939 se bodo predvsem obravnavala vprašanja, ki so bila letos v prvem čitanju, to je, generalna ureditev skrajšanja delovnega časa na 40 ur; sukcesivno skrajšanje delovnega časa v tekstilni, steklarski industriji, pri javnih delih itd., se zdi predolgotrajno. Zaradi tega se bo predlagalo generalno ureditev delovnega časa za vse stroke. Posebno važno bo skrajšanje delovnega časa v premogovni industriji, ki pa je odvisno od zadržanja premogovnih dežel. Zlasti važno je tudi vprašanje delovnega časa v poljedelstvu. O vprašanju se posvetuje poseben odbor.

rodov na zadnji seji bi bilo dobilo razkrajalno tendenco. Oslabilo bi bilo Društvo narodov, ker se nekatere male države niso postavile na stališče, da je treba Društvo narodov okrepiti in uveljaviti, marveč so zahtevale, da se jih razreši nekaterih dolžnosti do Društva narodov.

Zaradi tega je bilo stališče Francije in Anglije utemeljeno.

Upamo pa tudi, da bodo velesile obljubo izpolnile ter končno utrdile prepotrebno avtoriteto in univerzalnost Društva narodov.

Kaj prevažajo po Sueškem prekopu? V letu 1937. se je promet po Sueškem prekopu silno povečal. V primeri z letom 1929 se je zvišal promet od 361 ladij na 6635 ladij in po tonaži od 3.02 na 36.49 milijonov ton. Promet 1936 je štel le 758 ladij. — Te številke kažejo, da evropska industrija pridno oborožuje Japonce in Kitajce, pa tudi druge, če se hočejo pripraviti na človeško klanje.

